

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.5.2006
KOM(2006) 212 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL DET EUROPÆISKE RÅD**

Tænkepausen og Plan D

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL DET EUROPÆISKE RÅD

Tænkepausen og Plan D

1. Indledning

Der er i de seneste år opstået ny debat om EU's fremtid. Den er sat i gang af EU-borgerne selv, men Den Europæiske Union har forsøgt at udstikke en kurs og sikre fokus. I december 2001, et år efter undertegnelsen af Nice-traktaten, vedtog Det Europæiske Råd en erklæring om Den Europæiske Unions fremtid, som indeholdt et tilsagn om at gøre Unionen mere demokratisk, åben og effektiv.

I denne såkaldte Laeken-erklæring blev der slået til lyd for en forfatning for Europa og afholdelse af et forfatningskonvent med deltagelse af repræsentanter for regeringer og parlamenter fra hele EU og for EU's egne institutioner. På konventet blev der opnået enighed om et udkast til traktat om en forfatning for Europa. Den udgjorde grundlaget for den tekst, der blev vedtaget i oktober 2004 og undertegnet af alle medlemsstaternes stats- og regeringschefer.

Sidste forår, på et tidspunkt hvor ti medlemsstater allerede havde godkendt forfatningen, blev den forkastet af borgerne i Frankrig og Nederlandene. Selv om årsagerne hertil nødvendigvis er komplekse, forklarede meningsmålingerne i et vist omfang, hvorfor folkeafstemningerne fik dette udfald, og hvordan borgerne forholder sig til EU-samarbejdet¹. Det, der især fremkaldte nej'et i begge lande, var usikkerheden omkring landenes økonomiske og sociale situation. I Frankrig henviste nej-sigerne først og fremmest til samfundsøkonomiske forhold, når de skulle begrunde deres valg: frygten for negative konsekvenser for beskæftigelsen, den nuværende økonomiske situation og arbejdsmarkedssituationen og et indtryk af, at forfatningen er for liberal eller ikke social nok. I Nederlandene fremgik det, at mange nej-stemmer også skyldtes manglende forståelse af forfatningens reelle konsekvenser og betydning og frygt for tab af selvstændighed. Der var dog ikke tale om et fald i støtten til EU som helhed betragtet: 88 % af franskmændene og 82 % af nederlænderne ser stadig positivt på Unionen.

Efter nej'et ved disse folkeafstemninger vedtog Det Europæiske Råd en erklæring om ratificeringen af traktaten om en forfatning for Europa, hvori stats- og regeringscheferne opfordrede til en tænkepause med en bred debat i de enkelte lande. Denne debat skulle inddrage borgerne, civilsamfundet, arbejdsmarkedsparterne, de nationale parlamenter og de politiske partier. EU's institutioner, og herunder især Kommissionen, blev anmodet om at bidrage til denne debat.

Samtidigt fortsatte ratificeringsprocessen i flere medlemsstater. Siden juni 2005 har fem lande godkendt forfatningen, og inden for de kommende måneder vil også Finlands parlament tage stilling til den. Inden længe vil der således kunne være tale om, at i alt 16 lande har ratificeret forfatningen.

¹ Flash Eurobarometer nr. 171 og 172 – EU-forfatningen: undersøgelse efter folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene.

I oktober 2005 fremlagde Kommissionen sin ”Plan D”, hvor D står for Demokrati, Dialog og Debat². Den gav ny næring til debatten om EU’s fremtid ved at foreslå nye måder til inddragelse af borgerne i debatten.

Plan D var et resultat af den franske og nederlandske folkeafstemning, men den udgør ikke nogen redningsaktion for forfatningen og er heller ikke tidsmæssigt begrænset til tænkepausen: den markerer starten på en langsigtet demokratisk reformproces. Det politiske sigte er, at EU’s politikker skal være borgernes politikker, de skal gøres forståelige og relevante, og EU-institutionerne skal gøres ansvarlige, og borgerne, som de tjener, skal have tillid til dem. Den proces vil tage tid, hvis der skal opnås mærkbare og holdbare resultater, og det vil kræve et virkeligt engagement – i første række fra medlemsstaternes side – men også fra EU-institutionernes side. Succesen vil kunne måles ud fra EU’s evne og vilje til at lytte, til at give feedback og til efterfølgende at levere resultater med de forskellige politikker.

Det skal erindres, at medlemsstaterne har det primære ansvar for at organisere debatter på nationalt, regionalt og lokalt plan. Kommissionens rolle inden for rammerne af Plan D er at bidrage til at strukturere debatten, om nødvendigt ved at yde finansiel og organisatorisk støtte til medlemsstaterne. Bilaget indeholder en oversigt over de Plan D-foranstaltninger, Kommissionen gennemførte mellem oktober 2005 og april 2006.

Intensiteten af debatten om EU’s fremtid har varieret mærkbart fra den ene medlemsstat til den anden. Det har i et vist omfang den naturlige forklaring, at medlemsstaterne ikke er nået lige langt i ratificeringsprocessen. De medlemsstater, der har ratificeret den, har allerede haft en debat, og de vil forståeligt nok være mindre interesserede i at iværksætte nye initiativer og deres borgere er også mindre nysgerrige med hensyn til de næste skridt.

Tænkepausen vil gøre det muligt at foretage en generel vurdering af de nationale debatter i juni 2006. I denne meddelelse sammenfattes debatterne, og der lægges i den forbindelse særlig vægt på de konklusioner, der kan drages på baggrund af Plan D. Meddelelsen omhandler også oplysninger fra en særlig Eurobarometer³-undersøgelse om EU’s fremtid. Konklusionerne herfra sammenholdes med ”En dagsorden for EU’s borgere”, som er Kommissionens bidrag til Det Europæiske Råd om EU's fremtid⁴.

2. Spørgsmål, der er rejst i debatterne

2.1. Den økonomiske og sociale udvikling i EU

Eurobarometer-undersøgelsen omfattede spørgsmål, der skulle anvendes til at vurdere den generelle stemning hos europæerne. Undersøgelsen viste, at **europæerne generelt var glade for at leve i deres respektive lande**, og at de i almindelighed var glade for både deres familieliv og deres arbejde. De havde imidlertid generelt et **pessimistisk syn på fremtiden**, som var præget af bekymringer om økonomi og sociale forhold. **Arbejdsløsheden** var især hos de unge det største problem.

Konsekvenserne af **globaliseringen** var et centralt emne i alle nationale debatter og i online-diskussionerne. De rejste spørgsmål gik på globaliseringens indvirkning på beskæftigelse og

² Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat - KOM(2005) 494.

³ Eurobarometer 65.1 om det fremtidige EU - maj 2006.

⁴ KOM(2006) 211 af 10.5.2006.

velstand og på behovet for at være mere konkurrencedygtig og produktiv i et aldrende samfund.

Meningstilkendegivelser i medierne, fra fagforeninger, unge og ngo'er viste, at Den Europæiske Union associeres med *globalisering*. Det hang sammen med en frygt for, at globaliseringen kunne få en negativ indvirkning på den sociale beskyttelse og øge forskellene mellem rig og fattig. Eurobarometer-undersøgelsen viste imidlertid, at holdningerne til globaliseringen var afbalancerede, selv om der var færre, som syntes, at den udgør en god mulighed for de nationale selskaber (37 %) end dem, der ser den som en trussel mod beskæftigelsen og virksomhederne (47 %). Den manglende dynamik i EU's økonomi blev stærkt kritiseret i flere lande.

Bekymringerne angående **den sociale beskyttelse** gik især på pensionsreformer, den sociale sikring eller sundhedsvæsenet. På trods af, at liberaliseringen af tjenesteydelser indtager en vigtig plads i EU's politikker, indtog den ikke en særligt vigtig plads i kommentarerne. Der er en generel tendens til, at borgerne mener, at Den Europæiske Union kunne anvende den europæiske samfundsmodel til at beskytte mod *globaliseringens negative konsekvenser*, men de kan kun få øje på få konkrete foranstaltninger.

Arbejdstagernes frie bevægelighed var et følsomt emne i næsten samtlige nationale debatter. I visse gamle medlemsstater var der vedholdende frygt for tab af arbejdspladser og løntryk som følge af åbningen af arbejdsmarkedet for arbejdstagere fra de nye medlemsstater. Samtidigt opfatter borgerne i de nye medlemsstater de tilbageværende begrænsninger af arbejdskraftens frie bevægelighed som en benægtelse af Unionens grundlæggende friheder.

I de nye medlemsstater var der yderligere to centrale spørgsmål. For det første, var det et vigtigt mål for de fleste borgere at blive en del af **euro-området**. For det andet gav **anvendelsen af Schengen-aftalen** anledning til bekymring, da den kunne skabe nye hindringer for medlemsstaternes naboer.

2.2. Den Europæiske Union og dens rolle

De nationale debatter bekræftede generelt resultaterne af meningsmålinger, der viser, at **medlemskabet** af Den Europæiske Union i det store og hele opfattes positivt. Meningsmålinger viser imidlertid, at der i de fleste EU-medlemsstater i de seneste par måneder har været en stigende støtte til EU, og det har især været tilfældet i Østrig, Finland og Det Forenede Kongerige.

I flere nye medlemsstater satte borgerne spørgsmålstejn ved deres lands rolle i Den Europæiske Union og ved forbindelserne mellem de gamle og de nye medlemsstater.

EU-finansiering og adgang til **strukturfondene og Samhørighedsfonden** var spørgsmål, der hyppigt blev taget op i debatterne. De blev især opfattet som positive elementer, men der var en vis kritik af udviklede procedurer. Begrænsningen af EU-finansieringen er navnlig et problem i Spanien, hvor man har en opfattelse af at være den "tabende part" i forbindelse med den seneste udvidelse. Samtidigt er borgerne i lande som Sverige og Det Forenede Kongerige kritiske over for, hvad de opfatter som en urimelig byrde.

Fred blandt medlemsstaterne og oprettelsen af det indre marked anses for at være de to mest **positive resultater i forbindelse med EU-samarbejdet**. Meningsmålingerne viste også en positiv vurdering af Unionens bestræbelser for at fremme samarbejde inden for forskning og

innovation og for at fremme ligebehandling af mænd og kvinder. I flere debatter kom man også ind på emner vedrørende sikkerhed, som f.eks. miljø sikkerhed, fødevarer sikkerhed og transportsikkerhed og passagerers rettigheder og energiforsyning, og her var der i **store træk en positiv opfattelse af EU's indsats** - især i visse medlemsstater. I nogle tilfælde debatterede man behovet for en fælles politik for indvandring, asylansøgere, beskatning, uddannelse, europæisk identitet og kulturel forskellighed, ligesom forbrugerrettigheder og landbrugssektorens fremtid også blev taget op.

Borgerne er **mere kritiske** over for, hvad de omfatter som **for mange regler**, unødvendigt detaljeret lovgivning og for meget bureaukrati. Der er stadig en udbredt opfattelse af en fjern Europæisk Union, der blander sig for meget. I mange lande gik andre kritiske kommentarer både på **det demokratiske "underskud"** og manglen på åbenhed i EU-institutionerne. Der var mange opfordringer til at inddrage borgerne mere i beslutningstagningen.

I flere lande er der desuden en opfattelse af, at Kommissionen ikke **behandler alle medlemsstater ens**. Den opfattelse er mest udbredt i de små lande, hvor man har det indtryk, at regler om for store underskud eller konkurrenceafgørelser ikke anvendes på en fair måde. Den samme opfattelse er også gældende med hensyn til håndhævelsen af EU-retten.

Meningsmålingerne viste, at der er et meget **ringe kendskab til og en ringe forståelse af, hvordan Unionen fungerer**, og det samme gælder EU's institutioner og deres rolle. I de seneste måneder har Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne imidlertid bemærket et stigende antal forespørgsler fra studerende om oplysninger om EU's institutioner og om studier og udvekslingsprogrammer i andre medlemsstater.

Spørgsmålet om sprog indtog ikke en særligt vigtig plads i de nationale debatter, men fremstod som et centralt emne i Debate Europe-forummet, hvor deltagerne har mulighed for at kommunikere direkte med borgere med en anden kulturel baggrund. I forbindelse med denne diskussion efterlyste de fleste af deltagerne et fælles andetsprog for alle EU-borgere.

Debatterne viste, hvordan bestemte emner spillede en stor rolle i visse medlemsstater, men kun havde begrænset interesse i andre lande: østrigerne diskuterede udenlandske studerendes adgang til østrigske universiteter og transit gennem Alperne, mens subsidiaritetsspørgsmålet blev rejst ved mange lejligheder i regionale tyske debatter. I Danmark drøfter borgerne den mulige opgivelse af de danske forbehold. EU's reaktion i forhold til Muhammed-tegningerne indtager også en central plads i debatterne, og der er forskellige opfattelser af Den Europæiske Unions reaktion. På Cypern var holdningen til Tyrkiet af særlig betydning.

2.3. Den Europæiske Unions grænser og dens internationale rolle

Udvidelse er et af de emner, der diskuteres mest i debatterne. I gennemsnit mener 55 % af EU's borgere, at udvidelsen af EU er positiv, men 64 % frygter, at en ny udvidelse vil forværre problemerne på de nationale arbejdsmarkeder. I EU-15 mente tvivlerne i nogle tilfælde, at de tidligere udvidelser havde været for omfattende og var sket for hurtigt, og der blev her også sat spørgsmålstejn ved, om der generelt skal ske yderligere udvidelse, og navnlig ved, om Tyrkiet skulle være medlem. Disse borgere synes at frygte et identitetstab i en Union med uklare grænser og øgede kulturelle forskelle.

Debattens karakter varierede fra det ene land til det andet, og der var i visse tilfælde stærk modvilje mod yderligere udvidelse og i andre tilfælde en mere positiv holdning (Slovenien og

Det Forenede Kongerige). Der er en tendens til, at historiske og geografiske faktorer har indflydelse på borgernes holdning til dette spørgsmål. Nogle lande er mere velvilligt indstillet over for Kroatien og Vestbalkan end over for Tyrkiet.

I visse lande mener borgerne, at der er brug for en stærkere Europæisk Union med **fælles initiativer inden for udenrigspolitik** og en yderligere udvikling af forsvars- og sikkerhedspolitikken, mens der er temmelig bred anerkendelse af indsatsen for at fremme fred og demokrati i verden. Finnerne og letterne mener for deres vedkommende, at der er behov for øget samarbejde mellem Den Europæiske Union og Rusland. Der blev også nogle gange slået til lyd for at styrke EU's evne til kriseforvaltning og for at udbygge de transatlantiske forbindelser.

2.4. Den måde, som EU arbejder på: "Konkret handling og mindre snak"

Der var en meget udbredt opfattelse af, at EU's indsats er af afgørende betydning, og der er **store forventninger til den**. Et meget stort flertal af borgerne har den opfattelse, at EU-samarbejdet er et politisk projekt til fremme af fred og solidaritet og frihed og retfærdighed. For dem er EU godt rustet til at forsvare den europæiske samfundsmodel internationalt, til at bekæmpe terrorisme og tackle andre sikkerhedstrusler.

Miljø, fødevarerikkerhed og energi er områder, der optager borgerne, og hvor de har en positiv opfattelse af EU-samarbejdet. På områder, hvor Den Europæiske Union har opnået gode resultater, mener offentligheden, at den skal fortsætte sit arbejde og øge sin indflydelse. Det gælder især fremme af demokrati og fred på verdensplan, samarbejde inden for forskning og innovation og beskyttelse af miljøet.

Der er imidlertid også en opfattelse af, at den måde, som Unionen arbejder på, kan stå i vejen for leveringen af resultater. Borgerne er mere kritiske over for den måde, som Den Europæiske Union handler, end over for de politikker, den søger gennemført, og de ønsker større medindflydelse på beslutningstagningen i EU. Der var et ønske om, at EU's indsats omsættes til konkrete resultater på områder, hvor der var anerkendelse af reel værditilvækst.

I debatterne er borgerne tilbøjelige til at betragte **institutionelle spørgsmål** som abstrakte og komplekse, og de udviser mere interesse for konkrete politikker, der har indflydelse på deres hverdag, f.eks. på områder som beskæftigelse, miljø og energi. Det forfatningsmæssige dilemma og EU-institutionernes rolle var imidlertid vigtige emner i Debate Europe-forummet, hvor der var en blandet fordeling af positive og kritiske holdninger. EU-borgerne (25 %) mente også, at forfatningen kunne være til gavn for EU's fremtid, efter sikring af sammenlignelige levestandarder og indførelsen af euro i alle medlemsstater.

3. Konklusion

Kommissionens engagement med hensyn til demokrati, dialog og debat hører ikke op efter tænkepausens udløb. Kommissionen vil gå videre med gennemførelsen af de 13 foranstaltninger, der var omhandlet i Plan D fra oktober 2005, og den er åben over for iværksættelse af nye foranstaltninger, hvor og når det anses for at være relevant. Den er i den forbindelse afhængig af et fortsat tæt samarbejde med EU-institutionerne og medlemsstaterne og en øget indsats og medvirken fra visse af disse parter side.

Tænkepausen har indtil videre lært os et par vigtige ting. På den positive side er det værd at gøre opmærksom på, at borgerne tilsyneladende har lyst til at diskutere, hvor EU skal handle, således som det tydeligt er blevet illustreret ved meget konstruktive og fremadskuende initiativer, der er taget af visse medlemsstater: offentlige debatter og forummer, initiativer i forhold til nationale parlamenter, til regioner og lokalsamfund. Det vil helt klart være til fordel for EU, hvis flere medlemsstater tager denne slags initiativer.

Hvad angår EU-institutionerne, er der ikke tvivl om, at det tværparlamentariske forum, som Europa-Parlamentet og det østrigske parlament afholdt den 8. og 9. maj, og en række andre prisværdige initiativer taget af visse af Europa-Parlamentets udvalg, har banet vejen for den nødvendige brede diskussion og inddragelse på parlamentsniveau og herigennem knyttet EU-samarbejdet tættere sammen med befolkningerne og deres valgte repræsentanter.

På tilsvarende måde har Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg etableret strukturer, der sikrer, at regionerne og arbejdsmarkedsparterne ikke kun inddrages, men også at de høres, og at der tages hensyn til deres synspunkter ved formuleringen af EU-politikker.

Det skal imidlertid understreges, at der stadig er behov for dels at se disse initiativer som et mere permanent fænomen i EU-samarbejdet dels sikre strukturer - på EU-plan, nationalt, regionalt og lokalt plan - der gør det muligt at få fortsat feedback fra borgerne. Det er særligt vigtigt at inddrage unge, da de tydeligvis ønsker at spille en vigtigere rolle i EU's udvikling og således udbygge deres EU-borgerskab⁵.

Tænkepausen har vist, at borgerne har temmelig begrænset viden om og interesse i, hvordan EU-institutionerne fungerer. Samtidigt har de store forventninger til, at der leveres resultater og til politikernes indhold. Det gør det nødvendigt for EU-institutionerne at inddrage borgerne mere i alle faser i forbindelse med formulering af politikker.

Kommissionen vil spille en særlig rolle i den forbindelse og vil - sammen med medlemsstaterne og EU-institutionerne som centrale bidragsydere - skulle sikre, at feedback-processen tages alvorligt, og at konsultationerne følges op med konkret handling. Kommissionen vil overveje, hvordan den kan reagere på denne feedback og initiativer, der kommer fra borgerne, i forbindelse med formuleringen af politikker.

Kommissionen er rede til at forsyne Rådet med yderligere oplysninger og analyser og at gøre status over sin fortsatte indsats på dette område.

⁵ "Youth takes the floor"- unge europæeres bekymringer og forventninger med hensyn til udviklingen af Den Europæiske Union, Standard Eurobarometer-analyse nr. 63, offentliggjort i december 2005.

BILAG

Plan D – sammenfatning af de foranstaltninger, Kommissionen har gennemført

Oktober 2005 – april 2006

Ud over hundreder af besøg til medlemsstaterne, herunder 100 besøg gennemført af kommissionsformanden og medlemmerne af Kommissionen i nationale parlamenter, har Kommissionen arrangeret en række højt profilerede besøg som led i sit Plan D-program med henblik på at indlede en virkelig debat med EU's borgere. Nogle af disse aktiviteter beskrives i det følgende.

1. Eksempler på foranstaltninger, der er gennemført siden oktober 2005

Fremme af en bredere offentlig debat

- Kommissærbesøg i medlemsstaterne: Ud over de normale kommissærbesøg er der gennemført fem særlige Plan D-besøg med deltagelse af Kommissionens formand José Manuel Barroso, næstformanden Margot Wallström, næstformanden Jacques Barrot og kommissærerne Vladimir Špidla, Benita Ferrero-Waldner, Ján Figel og Janez Potočnik. I disse besøg indgik en enestående blanding af møder, herunder med nationale og regionale regeringer, nationale parlamenter, medierne, repræsentative organisationer og den brede offentlighed, således at der var mulighed for at gennemføre meningsudvekslinger med et virkeligt tværsnit af samfundet.
- Med de kommende Plan D-besøg i Danmark den 18. og 19. maj og i Letland og Litauen i juni vil der være afholdt i alt 8 **Plan D-besøg**, når det næste møde i Det Europæiske Råd afholdes.
- Kommissærernes kontakt til de nationale parlamenter: I 2005 var der tale om, at kommissærerne i næsten 100 tilfælde havde kontakt med eller besøgte de nationale parlamenter. I april 2006 var der gennemført yderligere 40 kommissærbesøg i de nationale parlamenter omfattende næsten samtlige medlemsstater. I visse tilfælde var det første gang, at de nationale parlamenter modtog Kommissionens formand eller kommissærer i forbindelse med et plenarmøde.
- Repræsentationer, der er åbne for offentligheden og Europe Direct-kontaktcentre: Alle Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne afholder månedlige eller ugentlige "åben dør"-dage med konferencer, pressekonferencer og redegørelser for forskellige emner.

Fremme af borgernes deltagelse i den demokratiske proces

- Fremme af mere effektive høringer: Hvidbogen om EU's kommunikationspolitik, der blev vedtaget af Kommissionen den 1. februar 2006⁶, vil medføre, at der fastlægges en mere konkret handlingsplan efter den

⁶ KOM(2006) 35.

seks måneder lange høringsperiode, i løbet af hvilken alle interesserede EU-borgere og andre interesserede opfordres til at give deres mening til kende (i begyndelsen af maj 2006 var der indkommet mere end 500 bidrag)⁷.

- Støtte til EU-borgernes projekter: Den 17. marts 2006 offentliggjorde Kommissionen en indkaldelse af forslag med en beløbsramme på 2 mio. EUR med henblik på at yde finansiel støtte til projekter vedrørende afholdelse af tværnationale arrangementer for borgerne⁸ (dvs. med deltagelse af mindst 4-5 medlemsstater pr. projekt). Projekterne er på nuværende tidspunkt ved at blive udvalgt. Denne indkaldelse af forslag har til formål at tilskynde til EU-organisationers gennemførelse af initiativer, der fremmer offentlig deltagelse i debatter om emner vedrørende EU, således som det er beskrevet i Plan D.
- Større åbenhed: Kommissionen så positivt på Rådets konklusioner af 21. december 2005, hvori Rådet forpligtede sig til at øge antallet af offentlige møder med det formål at skabe større åbenhed og gennemsigtighed. Hertil kommer, at den har oprettet et offentligt register over de ekspertgrupper⁹, der hjælper Kommissionen med at forberede lovgivningsforslag og politikinitiativer, og det register har været tilgængeligt online siden november 2005. Som led i EU's åbenhedsinitiativ, der blev iværksat i november 2005, vedtog Kommissionen den 3. maj 2006 en grønbog, der skal sætte gang i en debat om lobbyvirksomhed og om indførelse af retlige forpligtelser for medlemsstaterne til at offentliggøre oplysninger om modtagere af støtte i forbindelse med delt forvaltning samt om Kommissionens høringspraksis.

Redskaber til fremme af dialog om EU-politikker

- Særlig Eurobarometer-undersøgelse om EU's fremtid: der blev i perioden februar-marts 2006 gennemført en kvantitativ og kvalitativ undersøgelse i alle 25 medlemsstater.
- Internet: Kommissionen oprettede den 27. marts 2006¹⁰ et online-diskussionsforum, "Debate Europe", hvor der anvendes 20 sprog. Den 4. maj 2006 var der indkommet 5 354 bidrag fra borgerne.
- Udvalgte fokusgrupper: "*Europæisk forår*", der blev lanceret i januar 2006 (og således nu kører på femte år), er et initiativ, der er skabt og tilrettelagt - med aktiv deltagelse fra kommissærernes side – for at stimulere interesse og debat omkring EU blandt unge. Den 4. maj 2006 havde 7 354 skoler deltaget i Europæisk forår.

Partnerskaber med EU-institutioner og -organer

Et velfungerende samarbejde og synergi var de vigtigste punkter på dagsordenen for den tværinstitutionelle gruppe for information på dens møde den 17. januar 2006. Mødet gjorde det muligt at omsætte partnerskabet til praktiske og konkrete foranstaltninger. Som et resultat

⁷ http://www.europa.eu.int/comm/communication_white_paper/charter_code/index_en.htm

⁸ http://europa.eu.int/comm/dgs/communication/grants/index_en.htm.

⁹ http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regexp/.

¹⁰ <http://europa.eu.int/debateeurope/>.

heraf tog medlemmer af og medarbejdere i EU-institutioner f.eks. del i besøg i medlemsstater og bidrog også til debatten i "Debate Europe"-forummet. De promoverede og deltog også i aktiviteter med skoler i løbet af initiativet Europæisk forår. Mange 9.maj-arrangementer, der var planlagt i medlemsstaterne, blev organiseret i fællesskab mellem Kommissionens repræsentationer og Europa-Parlamentets kontorer, mens det tværparlamentariske forum med deltagelse af de nationale parlamenter blev afholdt i Bruxelles af Europa-Parlamentet og det østrigske parlament. Det skal også nævnes, at Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har været stærke medspillere i forbindelse med gennemførelsen af Plan D og i fuld udstrækning anvendt deres kontakter til det lokale/regionale niveau og til arbejdsmarkedets parter.

Styrkede forbindelser til de nationale parlamenter

Der vil blive gjort en yderligere indsats i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter f.eks. med hensyn til at finde måder, hvorpå man kan sikre fyldestgørende informering om den årlige politikstrategi og om det årlige arbejds- og lovgivningsprogram. Kommissionen er også åben over for input fra de nationale parlamenter i forbindelse med initiativer forud for lovgivning, der er baseret på de gældende traktaters bestemmelser.

2. Evaluering

- Plan D er ikke en redningsaktion for forfatningen

Plan D tager sigte på at fremme en bred debat mellem EU-institutionerne og borgerne. Den har til formål at få fastlagt en metode, som kan inddrage borgerne i beslutningstagningsprocessen i EU. Debatter, som går i gang inden for rammerne af Plan D, kan afdække idéer både om politikindhold og om nye instrumenter og redskaber, hvoraf nogle er knyttet til en effektiv og ansvarlig beslutningstagning.

- Nødvendig deltagelse fra medlemsstaternes side

Kommissionen ser navnlig sig selv som en formidler. Seks måneder efter vedtagelsen af Plan D er det nødvendigt at påpege, at medlemsstaternes deltagelse i igangsættelsen af de nationale debatter er svingende.

- En langsigtet øvelse

Plan D-aktiviteterne gik i gang i første halvdel af 2006, og det er derfor for tidligt at drage egentlige konklusioner. Plan D er en langsigtet øvelse, i forbindelse med hvilken der anvendes nye metoder til at kommunikere med borgerne. Man kan ikke etablere en konstruktiv dialog fra den ene dag til den anden. En sådan dialog kan desuden ikke kun føres på foranledning af EU-institutionerne og/eller fra Bruxelles. Man er nødt til at gå ud i terrænet og sikre medlemsstaternes aktive støtte og deltagelse.

- Flersprogethed

Fra Kommissionens side gennemføres Plan D-foranstaltningerne med anvendelse af alle EU's officielle sprog (online-diskussionsforummet Europæisk forår), mens nationale, regionale eller lokale initiativer, der gennemføres af Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne, betjener sig af de pågældende landes sprog. Det skal i den forbindelse

understreges, at flersprogethed er vigtig, hvis en virkelig dialog med borgerne skal fremmes. Kommissionen og dens institutionelle partnere tilstræber derfor at anvende så mange sprog som muligt, når der lægges oplysninger ud på nettet.